

hűséget.

Legyünk *Vigasztalói* a szomorkodóknak, a betegeknek, a szenvedőknek és a bűnösöknek.

— A *lélek* bennünk van, nem kell se galamb, se tüzláng, se olaj ahhoz, hogy belénk kerüljön. Csak egy *döntés* kell. Jézus kérést mond: „*Kérjétek az Atyát!*”. De a kérés csak kinyilvánítása annak, hogy akarjuk azt a *Másik lelket* magunkban, és készek vagyunk egyedül és együtt képviselni ebben a világban.

2020. május 17.

MLECSENKOV ANGEL

A LÉLEK TÍZ PARANCSOLATA

- I., Rangosodásod helyett a nemesedéseden fáradozz
- II., Gazdagodásod helyett igényeid leszállítására törekedj
- III., Okosság helyett vidámságra törekedj
- IV., Tudás mellet a hitedet is növeld
- V., Az illem mellet a jóságot gyakorold
- VI., A tisztelet mellet a szeretetet is gyakorold
- VII., Testi szépséged helyett a lelki szépségedet ápd
- VIII., Legyél lelkiismeretes és becsületes
- IX. Ne csak az érdekeidet, de az igazságot is szolgálj
- X., A világi dolgok mellett az Istent is keresd

BERTA ERZSÉBET

SZENTLÉLEK ÉS TANÚSÁGTEVŐ KÜLDETÉS

Úgy érzem, hogy János evangéliumának két fejezetét és megjelölt passzusait egybe kell olvasnunk, amikor (kapcsolódva a Pünkösöd emlékünnepehez) a Szentlélek üdvtörténeti szerepéről elmélkedünk. Az Újszövetség szerint a Szentlélek először Jézus Krisztus életében fejezte ki működését, majd pedig Jézus földi életének lezárultával kiáradt a tanítványokra, hogy általuk folytatódhasson az evangéliumi tanúságtétel.

Vagyis a Szentlélek biztosítja Isten tervének folytonosságát és folytathatóságát, megteremtve a kapcsolatot a tanítványok számára a Jézus megtestesülését és mennybemenetelét követő idők között. A János által megidézett epizódok e kétfajta idő határmezsgyéjéről valók, azaz két világ határáról, amelyeknek az egzisztenciális különbsége sokkoló félelemmel tölthette el a tanítványokat: a mindennapi világgal felhagyva a Mesterrel együtt élni (a múltban), és (a jövőben) élve maradni a Mester eltávozta után, a mindennapi világban immár idegenül.

Jézus, ahogyan János közvetíti, mélyen átérezte az árván maradt tanítványok helyzetét, ezt a bizonyos

senkiföldje-helyzetet. Ezért szólnak az Utolsó vacsorán utolsó szavai a Szentlélekről, a tanítványok másik, immáron örökre szóló pártfogójáról (paraklétosz): „Kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz” (Jn 14,16-1).

És ezért lesz már a Feltámadás estéjén Jézus legelső gesztusa a tanítványok felé rálehelés, a Lélek konkrét és szimbolikus átadása: „Békesség néktek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket. Ezt mondván rájuk lehel, és így folytatta: „Vegyetek Szentleket!” (Jn 20,21-23). Látnunk kell azonban, hogy a paraklétosz-Szentléleknek nemcsak az esendő embert kell vigasztalni a tanítványokban, de erőt is kell adnia bennük a küldetésre választott apostolnak is. Az Utolsó vacsora búcsúbeszédében elhangzó jézusi biztatás és ígéret a Feltámadást követő első jézusi megjelenés különös epizódjában (ahogyan Jézus középre áll, megmutatja sebeit, a tanítványokra lehel) a tanúságtétel parancsává és a bűnbocsánat hatalmának felelősségévé súlyosul – „Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket. ...

Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek, akikéit pedig megtartjátok, azoknak a bűnei megmaradnak” (Jn 20,21-23) –, nem utolsósorban azt a súlyos dilemmát is magában foglalva (legalábbis János szövege szerint), hogy Jézus tanítványa egyáltalán megtagadhatja-e a bűnbocsánatot.

HABOS LÁSZLÓ

PÜNKÖSD

távoli fuvallat olt
gyertyalángot
s lobbant fáradt parázból
égi tüzet mártír bátorságot
lendít lábat
némít száját
csendet szítáló alkony
tör meg kenyeret s tölt bort
vértezett hit
távolságra feszített eleven-híd
nesztelen léptek
régidők és sötét érvék
ha visszamerészkednek
engem gyöngyeiddel megköveznek

X-X-X-X